

جلسه ۲۱۷ (س) ۹۰/۲/۱۳

بسم الله الرحمن الرحيم

واجب نیست که روزه‌هایی که فوت شده است، در حالت اغما قضا

کند، دلیل این روایاتی است که داریم نقل می‌شود از شیخ طوسی،

و شیخ مفید، و سید مرتضی، در جواهر هم در جلد هفدهم صفحه

۲۶۸. در جواهر در جلد هفدهم از آن چاپی که پیش بنده هست،

صفحه ۲۶۸، از این سه نفر، شیخ مفید، و سید مرتضی و دیگر

شیخ طوسی، از این سه نفر نقل می‌کند که فرق گذاشتند که به این

که سبق منه نیة او لم يصح نية ان سبق منه نية ثم عرض الاغما

قضا ندارد و ان لم يسبق من نيه و عرض الاغماء قضا دارد. این

تفسیر، در حقیقت مثل تفسیر به خواب است در خواب همینطور

است اگر کسی سبق منهم نیه، قصد روزه کرده است خوابش برد

تا غروب روزه‌اش درست است و قضا ندارد اگر لم يسبق في النيه

خواب عارض شد روزه‌اش قضا دارد. مقایسه کردن ما نحن فيه را

قیاس کردند ما نحن فيه را به نوم، و نقل می‌شود که علامه در

مخالف هم همین تفسیر را داده است ولی خوب از لحاظ روایت

که عرض می‌کنیم از لحاظ تفاوت هم تفاوت وجود دارد بین کسی

که خواب رفته است و کسی که بیهوش شده است، کسی که خواب

رفته است، خوب اگر بیدار کنند فوراً بیدار می‌شود این یک سطح

عقل است عقل الان در خواب عقلش حاکم نیست ولی خیلی

خفیف است، اما در مثل مست و بیهوش، سطح عقل و درک شدید

است آدمی که خواب رفته است بله در حال خواب درک ندارد،

اما به مختصر تکان دادن است به مختصر صدا بیدار می‌شود ولی

بحث در این بود که قضای روزه، بر چه کسانی واجب است،

گفتند بر اینکه کسی که بلوغ داشته باشد، ازش صومی فوت شده

باشد، یا کسی که عاقل باشد، ازش صوم فوت شده است و یک

مسلمان، سه تا شرط داشت، بلوغ و عقل و اسلام. ما درباره

بلوغ بحث کردیم بر کسی که غیر بالغ است، اگر از آن صوم فوت

شد قضا نشد، صور مربوط به بلوغ ذکر شد، و دیگر مجنون، کسی

که مجنون است ازش، صوم فوت بشود، قضا ندارد اعم از اینکه

جنونش به اختیار خودش به وجود آمده است و یا به اختیار

خودش نباشد، همین قدر که مجنون شد و از آن صوم فوت شد،

مشمول ادله قضا نیست، سوم مغماً عليه است کسی که بیهوش

شد است در حال بیهوشی ازش روزه فوت شده است، که اگر

بیهوش نمی‌شد روزه می‌گرفت آیا یک روز و چند روز روزه از

او فوت شد در حالیکه این بیهوش بود و در حال کما بود به

اصطلاح، بعداً که حالش به جا آمد ایا قضای آن صومهایی که در

حال مغماً عليه بودم فوت شده است قضا دارد یا نه؟ این هم قضا

ندارد. سوا اینکه نیت کرده است برای روزه گرفتن، و بعداً در

وسط روز اغما عارض شده است و یا نیت نکرده باشد چند روز

بدون نیت در حالت اغما بوده است و بعداً به هوش آمده است،

۲۰ جلدی، اینجا روایات زیاد است اخیر اول، محمدبن حسن،

باستناده عن سعد بن عبدالله، عن ایوب بن نوح، سند حدیثی است

یعنی شیخ طوسی، در تهذیب به استنادش از سعد بن عبدالله، شیخ

طوسی (ره) احادیث را از اصول می‌گرفته است، خوب این اصول،

به این جوامع در اختیار شیخ طوسی بوده است در کتابخانه بسیار

غنى در آن روز، خوب از کتاب گرفته است، خود شیخ طبقه‌ی

دوازده است ولی سعد بن عبدالله حمیری قمی است از فقهای قم،

از محدثین بزرگ قم، از کتاب آن گرفته است آن سعد بن عبدالله

طبقه‌ی هشتم است، چهار طبقه فاصله است نمی‌تواند از آن

بلا واسطه نقل کند از کتاب گرفته است و آن وقت عرض کردیم که

شیخ طوسی در آخر تهذیب خودش آنجا اسناد خود را ذکر

می‌کند (صحبت‌های متفرقه) به حضرت امام هادی (علیه السلام)

نامه‌ای نوشته است عیوب ابن نوح، استله عن المقم علیه، یؤمن

اکثر، کسی که بیهوش شده است و یک روز و یا بیشتر هل یقاضی

ما فات املا، آیا آن چه که از او فوت شده است، قضا می‌کند و یا

نه؟ خوب در سؤال نیست که از روزه و یا نماز ولی جواب هر دو

را دارد. فکتب علیه اسلام لا یقض الصوم و لا یقض الصلاة. در

جواب حضرت مرقوم فرموده‌اند که نه نماز و نه روزه هیچ یک از

اینها را قضا نمی‌کند. این خبر اول باب است، خوب اینجا بعد از

نقل حدیث از شیخ طوسی، که از تهذیب گرفته است ما یک سند

دیگر هم برای شیخ طوسی نسبت به استنادهی عن محمد بن علی

به خلاف بیهوش، آدم بیهوش آن دیگر به این زودی به صدا و

حرکت بیدار نمی‌شود و پس قیاس کردن مانحن فیه بر نوم قیاس

مع الفارق است، به علاوه ما روایاتی هم داریم عمدہی همین

روایات دلیل است به اینکه در نماز و روزه در هر دو همین‌طور

است، در نماز آن کسی است که در کل وقت بیهوش است قضا

ندارد و بعضی اگر اول وقت، یک مقدار بیهوش بود، می‌توانست

بخواند و نخواند قضا دارد به هوش امد در آخر وقت، ولی باز هم

می‌توانست بخواند نخواند، قضا دارد، نماز این‌طوری است در آخر

وقت حتی، کسی یک رکعت درک کند چون ما روایات داریم من

ادرک رکعة من الوقت و ادرک الوقت کله، یک قاعده‌ای است که

هر کس در آخر وقت، هر معذوری یا سالم است فرق نمی‌کند اگر

یک رکعت از آخر وقت را ترک کرد کل وقت را ترک کرده است،

اگر به جای نیاورد باید قضایش را به جای بیاورد. این در مست

هم همین‌طور است در بیهوش هم همین‌طور است اگر حال بیاید یک

رکعت از آخر وقت است باید قضایش را به جای بیاورد و اما این

را هیچ نمی‌شود قضایش را به جای بیاورد، ممکن است که

تکان بدنه‌ند حرف بزنند و بیدار بشود، سفارش کرده باشد که من

را بیدار کنید مثلاً اما بیهوش این‌طور نیست مست این‌طوری نیست،

تفاوت است بین بیهوش و مست و خواب، بله، به علاوه ما

روایاتی داریم عمدہ دلیل ما این روایات است، در صفحه ۱۶۱، از

جلد ۷ که رسائل باب ۲۴ از ابواب من یصح منه صوم، از رسائل

که وثاقت این شخص ثابت نیست. این احادیث مورد عمل فقهای

ما است، ضعف در سند در اینجا مضر نیست، خوب قال کتبت

علیک و بالمدینه نوشته است و در مدینه بوده است و این هم به

ابوالحسن ثالث اسئلہ عن النغما علیه، یؤمن اکثر، هل یقضی ما

فات، و کتب علیه السلام، لا یقضی صوم، نه صوم دارد و این صوم

دارد که محل بحث ما است و آن خبر اول ما هم صوم داشت و هم

صلات و لی این صوم دارد، که بعداً بررسی می‌کنیم. شیخ طوسی این

خبر دوم را از کتاب محمد بن حسن صفار گرفته است، ولی در

عین حال اسناد دیگر هم دارد و به اسناد شیخ طوسی عن محمد

بن محمد بن یحیی، عطار قمی آن هم از اجلای روات است عن

محمد بن عبدالجبار، خیلی خوب است عن علی بن مهزیار، از

علی بن مهزیار خبر با سند دوم، صحت و صحیح است، سائله و

ذکر مثل الاول، (صحبت‌های متفرقه) خبر سوم. و به اسناد شیخ

طوسی، عن ابراهیم بن هاشم، ابراهیم بن هاشم طبقه‌ی هفتم و پدر

علی بن ابراهیم است. خودش کتاب داشته است و خیلی مهم بوده

است، خوب ابراهیم بن هاشم در حالاتش است که اول من نشر

حدیث کوفین به قم، (صحبت‌های متفرقه) عن عبدالله بن مغیره آن

هم نفه نفه خیلی جلیل القدر است از طبقه‌ی ۵ است ایشان،

خوب عن عبدالله بن سنان و خبر صحیح است. قال کلماء غلب الله

علیه فلیس علی صاحبه شیئ. خوب این یک قاعده‌ی کلی است،

کلماء آیا کلماء درست است یا کلماء درست است؟ اینجا کلماء بخوانیم

محبوب عن علی بن محمد بن سلیمان خوب باز شیخ طوسی

اسناد خودش از محمد بن محبوب، اسناد خود شیخ طوسی هم به

ایشان خیلی خوب است محمد بن علی بن محبوب قمی است،

؟؟؟ کوفی است، در طبقه هم فرق دا رند محبوب طبقه‌ی پنج است

ولی محمد علی بن محبوب قمی طبقه‌ی ۶ است هر دو هم خوب

هستند و هر دو هم صاحب کتابند خوب این خبر است این خبر را

شیخ طوسی از کتاب این محبوب قمی هم گرفته است، عن علی

بن محمد بن سلیمان این توصیق نشده است، منتها یک کلمه‌ای

دارد از این و کتبت علی الفیقه ابالحسن العسكري. آن خبر اول

ابالحسن ثالث یک نفر است و عبارت فرق می‌کند آن ابالحسن

ثالث بود حضرت هادی. این ابالحسن العسكري آن هادی است

اما این عبارت آن با آن فرق دارد. کتبت الى الفیقه، ابالحسن

عسکری (علیه السلام) و ذکر نسلق، این خبر اول باب که دلالت

داشت بر اینکه لا ؟؟؟ صلات علی الصوم. خوب خبر ۲. و به اسناده

عن محمد به حسن صفار، شیخ طوسی باز به اسنادش شیخ طوسی

آن خبر را از جامع و کتاب سعد بن عبدالله گرفته است، این را

شیخ طوسی از محمد حسن صفار گرفته است محمد بن حسن

صفار از طبقه‌ی هشتم است از ؟؟؟ روات قم است، عن علی بن

محمد قاسانی، علی بن محمد بن قاسانی، قاسان کاشان است، بندۀ

نوشتم روی صفحه که لم یسقط و ثاقته، علی بن محمد قاسانی

و ثاقتش ثابت نیست. در موجم رجال و حدیث هم ذکر کرده است

بینید که چه قدر دلالت دارد، کُلُّمَا غلب الله عليه اگر شما بدون

اختیار یک نفر بیهوش شد، بله کُلُّمَا غلب الله عليه، بیهوش شد

بدون اختیار و اگر به حال آمد خودش یک دوا خورده است و

بیهوش شد آیا آن هم اینجا این بحث پیش می‌آید آن غیر از آن

خبر قبل است خبرهای قبل یقض صوم و یقض صلاة اما این

قاعدہ کلی باید برویم مفاد این چه قدر است، کُلُّمَا غلب الله عليه

فليس على صاحب شيء اگر یک شخصی بدون اختیارش بیهوش

شد و کُلُّمَا غلب الله و اگر خودش یک کاری کرد، از جهت اینکه

خداؤند آن خاصیت را قرار داده است در آن چه که این شخص

خورد و بیهوش شد غلب الله عليه، از جهتی به اختیار خودش آن

را خورد نه، این است که آن شمول این کُلُّمَا غلب الله عليه، در آنجا

که انسان به اختیار خودش موضوع به وجود آورده است که باعث

شده است بیهوش شده است اینها مشکل است آن، ولی ایشان ذکر

کرده است در اینجا این را، خوب، کُلُّمَا غلب الله عليه، فليس على

صاحب شيء. حدیث سوم، چهارم و پنجم باشد، برویم سراغ

ششم، آن دو تا بعد امی گوییم ششم، از شیخ صدق است، محمد

بن علی بن الحسین، یعنی شیخ صدق به اسناده عن علی بن

مهریار، خوب شیخ صدق طبقه‌ی چند است؟^{۱۰} است، کلینی^۹

است. شیخ صدق^{۱۰} است، مفید^{۱۱} است، و شیخ طوسی^{۱۲}

است، به ترتیب استاد و شاگرد داریم می‌گوییم دیگر، کلینی

طبقه‌ی^۹ است، این طبقه بندی آقای بروجردی است، اما شیخ

و یا کُلُّمَا بخوانیم. کُلُّمَا غلب الله عليه ، کُلُّمَا قلب الله عليه؟

کدامشان درست است؟ و فرقشان چیست؟ در جاهای دیگر هم

بفهمیم. ؟؟؟ شما گفتم که دیروز عروه بیاورید و امروز هم بگوییم

که رسائل بیاور. کجا بگوییم کُلُّمَا و کجا کُلُّمَا صحبت از کجا

می‌برسم و جایی دیدیدم کجا بگوییم کُلُّمَا و کجا بگوییم کُلُّمَا؟

(صحبت‌های نامفهوم) بفرمایید که کُلُّمَا صور قضیه است مثل کلمـا

کانت شمس طالعة و نهار موجود و می‌خواهیم یک قاعده‌ی کلی

به دست بدھیم. و قضیه را برای صوری ذکر کنیم اینجا می‌گوییم

کُلُّمَا اینجا کُلُّمَا غلط است، کُلُّمَا کانت الشـمس طالعا و نهار

موجود این کلمـا است. شما می‌خواهید یک ظرفی را بیان کنید و

از آنجا که مبتدا است کُلُّمَا و اینجا مبتدا است کُلُّمَا مثل کُلُّ نفس

ذائقه الموت این مبتدا است، کُلُّمَا غلب عليه یعنی هر چیزی که

غلب الله عليه لیس على صاحب شيء پس قاعده اینجوری شد.

مبتدا است، می‌خواهیم اسناد را به آن بگوییم می‌گوییم که کل نفس

ذائقه الموت کل می‌خوانیم و مبتدا می‌خوانیم و هر کجا نه صور

قضیه است، مثل کُلُّمَا کانت الشـمس پس کُلُّمَا می‌خوانیم. اینجا کل

باید بخوانیم. کُلُّمَا غلب الله عليه هر چیزی که خداوند بر آن غالب

شده است، یعنی خداوند به وجود آورده است. جنونی غلب الله

علیه، اینجا هم بیهوشی غلب الله، کُلُّمَا غلب الله عليه، فليس على

صاحب شيء . این یک کبری است فليس على صاحب شيء ، و بر

صاحب آن چیزی نیست. این را اگر بخواهیم بگیریم، این حالـا

و الحمد لله رب العالمين اولاً و آخرأ و صلى الله على
محمد و آله الطاهرين

صدقوق در سال ۳۸۱ وفات کرده است کلینی ۳۲۹ وفات کرده

است اما صدقوق ۳۸۱، شیخ مفید ۴۱۳، شیخ طوسی ۴۶۰، بنابراین

کلینی طبقه ۹ است شیخ صدقوق ۱۰ است، مفید ۱۱ است، و شیخ

طوسی ۱۲ است. خبر حالا این است که شیخ صدقوق به اسناد

علی بن مهزیار، مهزیار طبقه ۶ است، از کتابش گرفته است،

شیخ صدقوق هم از کتابش گرفته است، شیخ طوسی هم از کتاب

می گرفت خواندیم که چند تا از کتاب گرفته بود، شیخ صدقوق از

کتاب علی بن مهزیار عنہ سائل، علی بن مهزیار خوب مقامش

خیلی بالا است سؤال کرد از ابوالحسن ثالث، این علی بن مهزیار

حضرت رضا (علیه السلام) را هم درک کرده است، حضرت جواد

(علیه السلام) هم درک کرده است. حضرت هادی (علیه السلام)

است. عن هذه المسألة يعني مسئله معما عليه فقال الله يقضى

صوم و الصلاة . صوم و صلاتش غذاش نمی شود. بعد این را

اضافه کرده است، کُلُّمَا غَلَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ، ؟؟؟ والعتذر این را هم

آوردند. خوب الان ما، چهار تا خبر خواندیم دلالت دارد بر عدم

وجوب قضای صوم و صلاة ولی آن دو تا را که نخواندیم، چهارم

و پنجم می گوید که قضا باید بخوانید. فردا انشاء الله بررسی کنیم

که آنها است یا این؟ انشاء الله تعالى.